

kirkelig Organisation“, som baade har en kirkelig og en folkelig (borgerlig) Side, og at der derfor, naar der skal lovgives paa dette Omraade, maa tages de fornødne kirkelige Hensyn. Ligeledes paapeger Flertallet, at der i Lov om Ménighedsraad af 15. Maj 1903 § 25 udtrykkelig henvises til en kommende Kirkeforfatning, og det fastholder, at man skylder Præsterne det Hensyn ikke paa ny at give Sognebeboerne lovhjemlet Indflydelse paa Embedsbesættelserne, uden at Præsternes Lønningsforhold ordnes paa forsvarlig Maade. *Hele Flertallet* er som Følge af disse Grundbetragtninger enigt om, at der baade med Hensyn til Valgret og navnlig med Hensyn til Valgbarhed til Ménighedsraadene maa kræves skriftlige Erklæringer af en saadan Art, at de kunne tilfredsstille de fornødne kirkelige Krav, at Præsten bør være Ménighedsraadets selvskrevne Formand, at de i Lovforslaget omtalte Ménighedsråd og Nævn maa bortfalde, at Kirkeinspektionerne i København og Købstæderne bør indtræde i Ménighedsraadene, og at der til Forbedring af adskillige Præsters Lønningsforhold midlertidig bør bevilges et aarligt Bidrag af Statskassen, indtil disse Forhold finde deres endelige Ordning ved en Præstelønningslov“.

Det hedder derefter:

„*Flertallet* med Undtagelse af *la Cour* og *Nordby* er som et Forsøg paa at opnaa Forstaaelse med Mindretallet villigt til at frafalde Kravet om, at der indføres Kirkeraad eller et kirkeligt Udvalg samtidig med Ménighedsraad, naar det blot i Princippet erkendes, at det ene betinger det andet, saa at der kun ligesom tidligere indføres midlertidige Ménighedsraad, idet der i øvrigt henvises til en indenfor en kortere Tidsfrist kommende Kirkeforfatning“. *la Cour* og *Nordby* kunne derimod ikke gaa med til en saadan Indrømmelse, men „fastholde Nødvendigheden af, at der indføres et kirkeligt Udvalg samtidig med Ménighedsraadene“, hvorom de altsaa stille Forslag, idet de derhos udtale, at „da Grundloven hjemler den danske Folkekirke en Forfatning, og da det kirkelige Udvalg har udarbejdet et velbegrundet Forslag hertil, havde der været al Anledning for Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at forelægge dette og ikke blot et Forslag om Ménighedsraad“. — Endvidere anføres, at hele Flertallet med Undtagelse af *Fr. Petersen* fastholder Kravet om, at Bestemmelserne om Indflydelse paa Præstevalg kun bør træde i Kraft, naar en Præstelønningslov er vedtagen, og foreslaar derfor, at Lovforslagets Afsnit om Præstevalg foreløbig ikke træder i Kraft, medens *Fr. Petersen* ikke ved en Udsættelse af dette Afsnits Ikrafttræden vil „lægge Hindringer i Vejen for Anvendelsen af den deri foreskrevne Fremgangsmaade ved Besættelsen af Sognepræsteembeder, indtil en Præstelønningslov er given,